

Іван КУЛІНСЬКИЙ

МИСТЕЦТВО

*Творение рождается для того,
чтобы было куда не возвращаться.*

Алексей БОСЕНКО

наскільки б ти не вірив
у постійність висохлої фарби,
її кольори змінюються, мов забарвлення
шкіри хамелеона,
на абстракціях з'являються сірі відбитки
тіней художників,
на фотопринтах проявляються слова,
сказані фотографом і моделями,
і навіть луна у виставковій залі
відбиває звуки інакше
коли ти там
сам
на
сам.
що незмінне, то це звороти полотен,
тисячі маленьких клітинок,
у яких ніхто не виграє в хрестики-нулики,
ніхто не вишиє по них весільного рушника.
саме на зворотах відбувається життя.

дорога у степу,
вистріблена опівденним сонцем —
довга.
таємна стежка
до припнутого у комишах човна —
коротка.
слід на воді від гвинтів пароплава —
зникомий.
дитячі сліди на піску —
назавжди.
біля виходу з галереї
дівчина, народжена,
щоб народжувати,
стоїть на колінах і
знимкує макрооб'єктивом мух,
що повзають по дохлому псові,
хлопець, народжений,
щоб нести на горгошах смерть,
звідала знуджено спостерігає за нею,
курячи в кулак:
починається дощ.
дим,
збиваючись докупи у вологому повітрі,
пливе між ними, мов на рок-концерті.
минає весна
дві тисячі одинадцятого року коди.
співайте, птахи, —
співають птахи.